

den ærede sidste Taler, det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen - Mygdal) udtalte, omendstønt dog selvfølgelig med visse Forbehold for begge Vedkommende. Jeg aqter derfor ikke at gentage, hvad de 2 ærede Medlemmer alt have udtalt, men giver dem blot denne min delvise Tilslutning, idet jeg ligesom de finder, at der vilde gøres noget stort, hvis man i væsentligt Omfang kunde give Landarbejderne Jord, selvejende Jord. Jeg tror, at det vilde bringe mange af de gode Ting med sig, som de 2 ærede Medlemmer have omtalt. Derimod befinder jeg mig i den fuldstændigste Modsætning til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), naar han, og ligesaa den ærede sidste Taler, onskede Kommissionens Omraade betydelig forøget. Jeg finder netop i Modsætning hertil, at det er et af Udspekulationerne i Lovforslaget, et aldeles afgjort Fortrin ved det, at Omraadet er begrænset til noget aldeles bestemt. Det og kun det lader i alt Fald for mig et bestemt Haab være til Stede, dels om, at denne Kommission i en nogenlunde overfluelig Tid kan naa til at afgive sin Betænkning og dels, hvad der er endnu vigtigere, om, at Kommissionen overhovedet kan komme til at naa til et Resultat. Netop det, som dog det ærede Medlem, der sidst talte, hentydede til, nemlig Arbejderkommissionen, viser, at naar man nedsætter en Kommission med et meget stort, til Dels ubegrænset Omraade, opnaar man i Virkeligheden grumme let noget aldeles negativt, noget, der ikke faar nogen Betydning. Jeg er, som sagt glad for Lovforslagets Fremkomst og glad for, at det har indskrænket sig til et saadant bestemt overflueligt Omraade, og jeg vil derfor med Haab se hen til de Virkninger, der kunne komme ud af en saadan Kommission. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til videre Fremme.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det forelagte Lovforslag er fremsat i Folketinget ved privat Initiativ, og det er tiltraadt af Regeringen, fordi man er gaaet ud fra, at der virkelig er en Trang til Stede til at lade de Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, undersøge af en Kommission. Kommissionens Opgave er jo en dobbelt, dels at underkaste de i Lovgivningen indeholdte Regler om Landejendommens Udstyknings og Sammenlægning en Revision, dels at foretage en Undersøgelse af og fremkomme med Forslag til, hvorledes man kan skaffe Jordlodder til Landarbejderne paa gunstige Vilkaar. Det kunde jo synes, som om disse to Formaal laa hinanden temmelig fjernt. Det er dog ikke saaledes. Et af Formaalene

for vore Udstykningsregler er jo netop at bevare de gamle Gaardbrug; det andet Formaal vedrører Tilvejebringelsen af flere Husmandsbrug, og i Virkeligheden har Kommissionen saaledes et samlet Omraade at bevæge sig paa, nemlig Fordelingen af Jorden. Med Hensyn til den første Opgave om en Revision af Udstykningsreglerne er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem fra 1ste Kreds (Th. Nielsen), naar han siger, at her er Tale om Regler, som Administrationen vistnok selv kunde revidere og fremkomme med Forslag til Ændring i. Det tror jeg ogsaa, at Administrationen kunde gøre, men lige saa sikkert er det, hvad han ogsaa fremhævede, at disse Regler ere saa lidt forstaaede ude i Omverdenen, at man i Virkeligheden kender saa lidt til dem — hvad der for øvrigt er en ganske naturlig Folge af, at de stamme fra Nærhundredets Begyndelse og for en stor Del ere udviklede i Praksis — at man ser paa Udstykningsreglerne med ikke saa lidt Uvilje, og derfor har man fundet det heldigt, om ogsaa denne Opgave kunde blive henlagt til Kommissionen, saaledes at den ikke alene kunde fremkomme med Forslag til en Revision af Udstykningsreglerne, men ogsaa selv kunde faa et noget andet Blik paa Betydningen af disse Regler. At der er ikke lidt at ændre i saa Henseende, er jeg overbevist om, men jeg vil haabe, at man fastholder den Betydning af Udstykningsreglerne, at de skulle bevare Gaardbrugene her i Landet. I saa Henseende har vor Udstykningslovgivning udrettet overordentlig meget godt; andre Lande, der ikke have en tilsvarende Lovgivning, have Grund til at beklage sig i allerhøjeste Grad.

Den anden Opgave rummer i sig to Spørgsmaal, nemlig først det, om der overhovedet er Trang til at tilvejebringe flere Huslodder for Landarbejderne og dernæst Afgørelsen af, paa hvilken Maade dette i bekræftende Fald skal gennemføres. Ærede Medlemmer ville jo vide, at der i de senere Aar i Folketinget er fremkommet en Række private Lovforslag, som har haft til Opgave at søge at tilvejebringe Jordlodder for Husmænd. Opgaven har været løst paa høist forskellig Maade. Alle disse Forslag gaa ud fra, at Spørgsmaalet, om der var Trang til flere Husmandslobder, maatte besvares bekræftende — det har man betragtet som givet. For mit eget Vedkommende anser jeg ingenlunde dette Svar for givet. Det er vel muligt, naar man kommer rigtig til Bunds i Sagen, og navnlig naar man faar Dje for, at det jo er af allerhøjeste Betydning, hvor Husmandslobderne ere beliggende, at det ikke er nok, at man spreder en Del